

CEMAATLER VE STK'LAR

MUSTAFA AKDEMİR'İN KÖŞE YAZISI

Kınalı Ali'nin hikâyesini duymayan yoktur. Çanakkale savaşı sırasında Tokatlı Kınalı Ali, askerleri denetleyen üsteğmen Faruk'un dikkatini çeker ve kendisine saçının ortasına neden kına yaktığını sorar ama Ali bunun sebebini bilmez. Annesine mektup yazar Ali ve sebebini sorar. Annesi mektubunda; oğlum bizde 3 şeye kına yakarlar: 1- gelinlik kıza, gitsin ailesine çocuklarına kurban olsun diye. 2- Kurbanlık koça, Allah'a kurban olsun diye 3- askere giden yiğitlerimize, vatana kurban olsun diye cevap verir.

İşte işin puf noktası burası!.. Vatana kurban olsun diye insan yetiştirmek... Dinî, ideolojik, kültürel ya da sportif amaçlarla bir araya gelen topluluklar (cemaatler) eğer nihai noktada kendilerine ülkeye hizmet edinmeyi hedef seçmişlerse ve üyelerine vatan, millet ve devlet sevgisini ve bağlılığını aşıyorlarsa o zaman devletin gücüne güç katarlar ve topluma faydalı olurlar. Ancak eğer şahsi ya da ait oldukları topluluğun menfaatlerine hizmet etsinler diye fertleri yetiştiriyorlarsa o zaman devlet için de, millet için de ciddi potansiyel tehlike oluştururlar ki zaten yakın geçmişimizde bunun çok ciddi örneklerine şahit olduk...

Hedefinize devletin bekası ve vatanın bölünmez bütünlüğü yerine şahsi ya da grupsal çıkarları koyarsanız o zaman toplumu kutuplaştırırsınız. Çünkü o zaman vatan bölüşülecek bir pasta haline gelir ve herkes pastadan en büyük payı alabilmek için çabalar. Kendinden olanı korur kollar ve kendisinden olmayanı ezmeye çalışır. İş ehline değil kendinden olana verir. Adalet mekanizması rakipleri ezmek için resmi bir vasıtaya dönüşür.

Devlet dediğimiz şey milletin şahs-i manevisidir. Milletin amellerinin vücut bulmuş halidir. Gücünü vatandaşlarından alan soyutsal bir kavramdır ve bu gücü seçilmiş ya da atanmış vatandaşları aracılığıyla kullanır.

Güç ve yetkileri elinde tutanlar vatanın selameti, devletin bekası ve milletin bütünlüğü için çalışmak yerine bağlı oldukları gruba menfaat devşirmeye kalkışırlarsa iste o zaman kaos baslar.. Ne devlete itaat kalır ne adalete güven... Tam tersi pastadan pay kapmak için iştahlar kabarır.

Bir devletin başarı ya da başarısızlığını sadece idareyi elinde bulunduran hükûmetlere veremeyiz. Şüphesiz eldeki imkânları iyi kullanıp kullanmama noktasında onların da etkisi büyüktür. Ancak sadece onlar sorumlu olamazlar. Millet olarak ben yerine biz (millet) diyemezsek hangi hükûmet gelirse gelsin bizi kaostan kurtaramaz. Bu sebeple tüm sivil toplum kuruluşlarına ve cemaatlere hayatî vazifeler düşüyor. Hepsinin kendine has meşrebi ve mesleği olabilir ancak her şeyden önce 784 bin kilometrekare üzerinde yasayan 80 milyona yakın insanın ortak değerleri olan **"tek devlet, tek vatan, tek millet, tek bayrak"** ülkülerini tüm üyelerine iyice öğretmeleri gerekmektedir. Zaten bu değerleri kabul etmeyen bir topluluk zararlıdır ve ona izin verilmemelidir.